

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200530
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200530.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: H., bytom I., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Igor Müller & Mgr. Martin Dikoš, s. r. o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Žilina), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-60/2012 z 12. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/71/2012-99 z 11. decembra 2012, a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/71/2012-99 z 11. decembra 2012 v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/71/2012-99 z 11. decembra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Martine, č. p. ORP-P-108/DI-E-2009 zo 04. apríla 2012 v spojení s opravou č. k. ORP-P-108/DI-E-2009 z 08. júna 2012 a rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina, č. k. KRZP-ZA-KDI-SK-60/2012 z 12. júna 2012 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Krajský súd tu prihládol na vadu správneho konania, ktorá podľa názoru krajského súdu spočíva v tom, že správnym orgánom sa nepodarilo ukončiť správne konanie o priestupku žalobcu v lehote uvedenej v § 20 zákona o priestupkoch. Skutok sa stal 06. decembra 2008 a lehota na jeho prejednanie začala plynúť 07. decembra 2008. Lehota na zánik zodpovednosti sa prerušila počas súdnych konaní 21S/77/2009 (od 10. novembra 2009 do 28. januára 2011), 20S/32/2011 (od 26. mája 2011 do 17. decembra 2011). Od spáchania priestupku do vydania napadnutého druhostupňového rozhodnutia uplynulo 21 mesiacov a 9 dní. Krajský súd ďalej poukázal na to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo opravné podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku, pričom zo spisu nevyplýva, že by oprava bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená. Táto skutočnosť má vplyv na dĺžku správneho konania, pretože pokiaľ nebude oprava doručená, správne konanie nebolo ukončené. Ku dňu vyhlásenia

rozsudku tak uplynulo viac ako 24 mesiacov.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania, krajský súd ich náhradu žalobcovi nepriznal z dôvodov osobitného zreteľa. Dospel k záveru, že k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu došlo z iného dôvodu, než ktoré uviedol žalobca. Krajský súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Sžo/32/2008 z 18. februára 2009 a 2Sžo/195/2010 zo 06. júla 2011.

Proti rozsudku sa odvolal žalovaný a proti výroku o trovách konania i žalobca.

Žalovaný podal odvolanie z dôvodu § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Nesúhlasí s názorom krajského súdu, že lehota na prejednanie priestupku už uplynula a tým zanikla priestupková zodpovednosť žalobcu za priestupok, a nie je ho možné meritórne prejednať. Ustanovenie § 249d OSP prerušuje zo zákona plynutie lehôt pre zánik zodpovednosti aj za priestupky. Vydávanie rozhodnutí v týchto veciach hmotnoprávne predpisy obmedzujú lehotami, ktoré počas súdneho konania uplynú, v dôsledku čoho v prípade zrušenia rozhodnutia nie je dostatok času na ďalšie konanie a uloženie sankcie. Od spáchania priestupku do vydania napadnutého druhostupňového rozhodnutia uplynulo 21 mesiacov a 9 dní. Žaloba bola na súde podaná 12. júla 2012, kedy znova prestala plynúť prekluzívna lehota. Pokiaľ ide o doručenie opravy z 08. júna 2012 účastníkom konania, k odvolaniu doložil žalovaný doručenky, z ktorých vyplýva, že oprava bola žalobcovi aj zástupcovi doručená do vlastných rúk. Nebol preto dôvod na zrušenie rozhodnutia o priestupku. Žalovaný ďalej uviedol, že ak mal krajský súd pochybnosti, mohol vykonať šetrenie ohľadom doručenia opravy chyby v písaní. Opravu je správny orgán povinný vykonať aj keď sa jej účastník nedomáha, vykonáva sa neformálne, bez potreby vydať o nej rozhodnutie a bez časového obmedzenia. Navrhoval rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca sa odvolal proti výroku o trovách konania z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru, pokiaľ sa súd nezaoberal dôvodmi uvedenými v žalobe a napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zrušil z iného dôvodu, nemohol pre nepriznanie náhrady trov konania existovať dôvod hodný osobitného zreteľa, pretože súd svojím rozhodnutím dôvodnosť podanej žaloby a v nej uvedené dôvody nevyvrátil a ich opodstatnenosťou sa nezaoberal. Ak súd neskúmal dôvody uvedené v žalobe, nemožno tvrdiť, že jediným dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu bol procesný dôvod. Navrhoval preto rozsudok krajského súdu v časti o trovách konania zmeniť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 33 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 650,81 eura na účet právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého rozsudku jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Podľa § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

Podľa § 246d OSP ak osobitný zákon upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Odvolací súd z predložených spisov zistil, že predmetná dopravná nehoda sa stala dňa 06. decembra 2008. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát v Martine vydal dňa 04. marca 2009 pod č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 rozhodnutie o priestupku, ktorým uznal žalobcu vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k, l/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 133 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal.

Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Žilina vydal dňa 15. mája 2009 pod č. p.: KRP-48/KDI-SK-2009 rozhodnutie o odvolaní, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 12. augusta 2009 vydal Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Martin pod č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 nové rozhodnutie o priestupku, ktorým žalobcu uznal vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k, l/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 133 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace. Aj proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal.

Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Žilina rozhodnutím č. p.: KRP-120/KDI-SK-2009 z 23. októbra 2009 zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že v druhom odseku prvej strany vypustil poslednú vetu a zmenil odsek týkajúci sa trov konania. V ostatnej časti napadnuté rozhodnutie potvrdil. Následne podal žalobca dňa 10. novembra 2009 žalobu na Krajský súd v Žiline.

Krajský súd v Žiline uznesením, č. k. 21S/77/2009-9 zo dňa 26. januára 2010 konanie zastavil. Na základe odvolania žalobcu vydal Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 10. júna 2010 uznesenie sp. zn. 8Sžo/93/2010, ktorým uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline potom rozhodnutím č. k. 21S/77/2009-53 zo dňa 15. decembra 2010 zrušil rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-120/KDI-SK-2009 z 23. októbra 2009 podľa § 250j ods. 3 OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. januára 2011.

Svojím ďalším rozhodnutím Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát č. p.: KRP-120/KDI-SK-2009 z 21. marca 2011 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Martin č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 z 12. augusta 2009 potvrdil. Proti rozhodnutiu podal žalobca dňa 26. mája 2011 znova žalobu na Krajský súd v Žiline.

Krajský súd v Žiline rozhodnutím č. k. 20S/32/2011-57 z 18. októbra 2011 zrušil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Martin č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 z 12. augusta 2009 a rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina č. p.: KRP-120/KDI-SK-2009 z 21. marca 2011 v spojení s rozhodnutím o oprave chyby č. KRP-120/KDI-S-2009 z 21. marca 2011 a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13. decembra 2011 a vykonateľnosť dňa 17. decembra 2011.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Martine vydal dňa 04. apríla 2012 pod č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 rozhodnutie o priestupku, ktorým žalobcu znova uznal vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k, l/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 133 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiace. Proti rozhodnutiu sa žalobca odvolal.

Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Žilina č. p.: KRP-ZA-KDI-SK-60/2012 z 12. júna 2012 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Martine č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 zo 04. apríla 2012 potvrdil. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dňa 12. júla 2012 žalobu na Krajský súd v Žiline.

Krajský súd v Žiline vydal rozsudok č. k. 20S/71/2012-99 zo dňa 11. decembra 2012, ktorý je

preskúmaný v tomto odvolacom konaní. Týmto rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP zrušil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Martine č. p. ORP-P-108/DI-E-2009 zo 04. apríla 2012 v spojení s opravou č. k. ORP-P-108/DI-E-2009 z 08. júna 2012 a rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Žilina č. k. KRZP-ZA-KDI-SK-60/2012 z 12. júna 2012 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a zároveň rozhodol, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Martin vydal dňa 08. júna 2012 opravu chyby v písaní pri písomnom vyhotovení rozhodnutia o priestupku podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku. Oprava sa týkala rozhodnutia č. p.: ORP-P-108/DI-E-2009 zo 04. apríla 2012. Z predložených doručení vyplýva, že upovedomenie o oprave chyby bolo doručené žalobcovi dňa 09. júla 2012 a jeho právnomu zástupcovi dňa 28. júna 2012.

Vychádzajúc z ustanovení § 20 zákona o priestupkoch a § 246d OSP má Najvyšší súd Slovenskej republiky za to, že lehota na prejednanie priestupku do dnešného dňa neuplynula. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní sú teda dôvodné a opodstatnené. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dopravná nehoda sa stala 06. decembra 2008. Do dnešného dňa však bolo prejednávanie priestupku trikrát prerušené súdnymi konaniami, kedy lehoty pre zánik zodpovednosti neplynú. Priestupok bol prejednávaný od 06. decembra 2008 do 10. novembra 2009 (konanie na súde podľa piatej časti OSP 10. novembra 2009 - 28. januára 2011), od 29. januára 2011 do 26. mája 2011 (konanie na súde podľa piatej časti OSP 26. mája 2011 - 17. decembra 2011) a od 18. decembra 2011 do 12. júla 2012 (konanie na súde podľa piatej časti OSP 12. júla 2012 - stále trvá). Je teda zrejmé, že tieto obdobia spolu nepredstavujú dva roky a momentálne lehota pre zánik zodpovednosti neplynie. Priestupok je možné v súlade so zákonom o priestupkoch stále prejednať a rozhodnúť o ňom. Lehoty na zánik zodpovednosti počas konania podľa piatej časti OSP neplynú, ale prerušujú sa s účinkami, ktoré trvajú počas celého konania, od jeho začatia až do právoplatného skončenia. Tieto lehoty znova plynú po tomto právoplatnom skončení, ak je to ešte možné, aj so započítaním doby, ktorá uplynula od začatia konania. Zmyslom ustanovenia § 246d OSP je vylúčiť vplyv dĺžky súdneho konania na plynutie lehôt pre zánik zodpovednosti aj za priestupky. Tvrdenie krajského súdu o tom, že lehota na prejednanie priestupku už uplynula, čím zanikla priestupková zodpovednosť žalobcu za priestupok, je teda nesprávne a nepravdivé.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadne opravy chyby, aj túto vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dôvodnú, nakoľko z priložených doručení vyplýva, že upovedomenie o oprave bolo žalobcovi riadne doručené. Navyše vykonanie opravy podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku má neformálny charakter, nie je potrebné o nej vydať rozhodnutie a je časovo neobmedzené. Je možné ho vydať kedykoľvek, a to aj po právoplatnosti opravovaného rozhodnutia, nemá teda vplyv na trvanie správneho konania.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu rozhodnúť o merite veci.

Podľa § 224 ods. 3 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu týkajúceho sa trov konania, vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nebolo potrebné osobitne rozhodovať o výroku o trovách konania v tomto konaní, nakoľko v novom konaní krajský súd v súlade s § 224 ods. 3 OSP rozhodne zároveň o náhrade trov celého konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky tu dáva krajskému súdu, v súvislosti s jeho rozhodnutím o trovách v zrušenom rozhodnutí, do pozornosti nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 181/2011 zo 14. septembra 2011, podľa ktorého: „Podľa názoru ústavného súdu za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 250k ods. 1 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá (prípadne ktorej podklad) znamená vo svojej podstate porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia.,,

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.